

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΧΥΝΣΕΩΣ
ΑΜΝΩΝ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΠΑΡ' ΉΜΙΝ

ΥΠΟ

Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Α. ΑΝΔΡΕΟΥ

Α. ΠΕΝΤΖΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Λόγω τῆς ἔκτασεως τῆς προβατοτροφίας παρ' ἡμῖν ὡς καὶ τῆς μεγάλης προτιμήσεως τοῦ κρέατος ἀμνοῦ γάλακτος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀγορᾶς, τὰ συναφῆ πρὸς τὴν παραγωγὴν ἀμνῶν γάλακτος προβλήματα παρουσιάζουσι μέγα ἐνδιαφέρον ἀπό τε τῆς ἀπόφεως τῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶν μας εἰς κρέας ὡς καὶ ἀπὸ καθαρῶς Ἰδιωτικοοικονομικῆς τοιαύτης. Μετὰ τοὺς πολέμους κυρίως, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν νψηλῶν σχετικῶν τιων τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ κρέατος πρωτίων ἀμνῶν, οἵ κτηνοτρόφοι ἔκει ἐνθα αἱ φυσικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τὸ ἐπιτρέπουσι, μεταθέτουσι τὸν τοκετὸν τῶν ποιμνίων των ἐπὶ τὸ πρωτότερον καὶ προβαίνουσιν εἰς μίαν δσημέραι διαδιδομένην πάχυνσιν ἐν ἀναπτύξει, διὰ τῆς χορηγήσεως συμπληρωματικῶν πλουσίων τροφῶν ὡς ἀλεύρου ἀραβιστίου, κριθῆς κ. ἄ.

Ἐκτιμῶντες τὴν σημασίαν τοῦ προβλήματος, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον τὴν ἔναρξιν μιᾶς συναφοῦς ἔρευνης ἐπὶ τῆς παχύνσεως ἀμνῶν γάλακτος τῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν προβάτων καὶ ὑπὸ τὰς παρ' ἡμῖν ἰσχυούσας συνθῆκας. Ἡ ἔρευνα αὕτη, ὡς πρόφανές, δέον νὰ εἴναι συστηματικὴ καὶ πολυσχιδής, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον οὐαδήποτε προεργασία ἐν Ἑλλάδι ἔλλείπει. Ως πρώτην δὲ συμβολὴν δημοσιεύομεν τὴν παροῦσαν ἐργασίαν καὶ δὴ κατόπιν πειραματισμοῦ ἐπὶ τῆς ἐντοπίου δμοιομάλλου (ρούντου) φυλῆς τῶν πεδιάδων τῆς Μακεδονίας¹, δδηγηθέντες ὑπὸ τῶν ἔξης οημείων καὶ σκέψεων:

Τῆς ἀνάγκης τοῦ προσδιοισμοῦ, κατὰ πρῶτον, τῆς κανονικῆς ανέτητικῆς ἴκανότητος τῶν ἀμνῶν τῆς ἐν λόγῳ φυλῆς ὑπὸ τὰς κανονικὰς συνθῆκας διατροφῆς ἥτοι διὰ τοῦ θηλαζομένου γάλακτος καὶ τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πεπτικοῦ συστήματος αὐτῶν ἔηροῦ χρότου.

1. Τὸ σχέδιον τοῦ πειράματος ὁφεῖλεται εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Δημητριάδην, ἡ ἔκτελεσις τῆς πειραματικῆς ἐργασίας εἰς τὸν κ. Ἀ. Ἀνδρέου, ὑπὸ ἀμφοτέρων δὲ ἐγένετο ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀποτελεσμάτων, τοῦ τρίτου τῶν συνεργατῶν κ. Ἀ. Πέντζου πόλλαπλῶς συμβαλόντος εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς πειραματικῆς ἐργασίας διὰ τῆς παροχῆς τῶν μέσων τοῦ τέως Κτηνοτροφικοῦ Σταθμοῦ Θεσμίνης. Τὰ ἀπαιτηθέντα ἔξοδα διετέθησαν ἐκ τοῦ κονδυλίου ἔρευνῶν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θ)νίκης ἐν τῷ τ. Κτηνοτροφικῷ Σταθμῷ.

Δεδομένου ότι ή παράθεσις συμπληρωματικῶν τροφῶν διὰ τὴν ἐν ἀναπτύξει πάχυνσιν λαμβάνει χώραν παρ' ἡμῖν ἐντελῶς ἐμπειριῶς, τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐπιδράσεως συμπληρωματικῶν πλουσίων τροφῶν καὶ δὴ ἀφ' ἐνὸς τοῦ κοινῶς χρησιμοποιουμένου ἀλεύρου ἀραβισίτου, ἀφ' ἐτέρου ἐνὸς μίγματος μεγαλυτέρας περιεκτικότητος εἰς λεύκωμα, καθ' ὅσον, ὡς γνωστόν, αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀναπτυσσομένων ζώων εἶναι ὡς πρὸς τὸ λεύκωμα ηὐχημέναι.

Τὰ κατόπιν τούτου διὰ τοῦ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἔκτιθεμένου πειράματος ἥμῶν τεθέντα ἐρωτήματα ἥσαν τὰ ἔξης:

Εἰς ἀμνοὺς τῆς ἐντοπίας Μακεδονικῆς διμοιομάλλου φυλῆς ἡλικίας 3 μέχρις 8 ἑβδομάδων:

1) Ποία ἡ κανονικὴ αὔξησις ὑπὲρ φυσικὴν διατροφὴν διιτ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος καὶ ἐλευθέρως προσαλαμβανομένου χόρτου καλῆς ποιότητος;

2) Ποία ἡ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως ἐπίδρασις συμπληρωματικῶς καὶ ἐλευθέρως χορηγουμένου ἀλεύρου (γιαδῦ) ἀραβισίτου;

3) Ποία ἡ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως ἐπίδρασις συμπληρωματικῶς καὶ ἐλευθέρως χορηγουμένου μίγματος ἔξι ἀραβισίτου μετὰ λινοπλακοῦντος καὶ σησαμοπλακοῦντος, ἀναλογίας λευκώματος 1:6, ἀντὶ τοῦ ἀραβισίτου ἀναλογίας λευκώματος 1:12,5;

Μ Ε Θ Ο Δ Ο Σ

Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν τριῶν ὅμαδων τοῦ πειράματος ἀπητοῦντὸ περὶ τὰς 75 μητέρας μετὰ τῶν ἀμνῶν των, μικρὸν μεταξύ των κατὰ τὰς ἡλικίας καὶ ἡμερομηνίας τοκετοῦ διαφέρουσαι, τῆς ἐντοπίας φυλῆς τὴν ὅποιαν ἀφεώρα τὸ πείραμα

Δεδομένου ὅτι ὁ Κτηνοτροφικὸς Σταθμὸς Θεο)νίκης δὲν διέθετε ἐπαρχῆ καὶ μάλιστα πρὸς ἐπὶ τούτῳ ἐπιλογὴν ζῶα, ἐπεχειρήσαμεν νὰ προέλθωμεν κατ' ἀρχὰς εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ συνορεύοντος εἰς τὸν Σταθμὸν Τσελιγγάιου Φαρμάκη δρπως μᾶς χορηγήσῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὸ πείραμα ζῶα τῆς ἀνιμικτομάλλου Σαρακατσανικῆς φυλῆς. Τοῦτο δυστυχῶς παρὸν τὴν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, διὸ ὡς ἡγαγκάσθημεν νὰ δεχθῶμεν τὴν προσφορὰν τοῦ ἐν Κιλκίς ἐγκατεστημένου προοδευτικοῦ κτηνοτρόφου κ. Ἀργυρίου Ἡ Κυπραίου. Οὕτος δχι μόνον προθυμότατα διέθεσε τὰ ἀνιγγικαιοῦντα ζῶα, ἀνήκοντα εἰς τὴν διμοιόμαλλον Μακεδονικὴν φυλὴν, ἄλλὰ καὶ ἔνα τῶν σταύλων του, γενικῶς δὲ διευκόλυνε διὰ τῆς προσωπικῆς του βοηθείας καὶ προθυμίας τὴν πράγματι τελείως ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τοῦ πειράματος. Θεωροῦμεν δὲν καθῆκον μας νὰ εὐχαριστήσωμεν τοῦτον ἐνταῦθα διὰ τὴν τόσον λυσιτελῆ ὑποβοήθησιν τῆς ἐργασίας ἥμῶν.

Αἱ τρεῖς διμάδες διπετελέσθησαν ἐξ 24 μητέρων μετὰ τῶν ἀμνῶν των ἑκάστη. Κατὰ τὴν καταχώρησιν τῶν ζώων εἰς τὰς διμάδας ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν τὰ ἔξης σημεῖα: Ἡ ἡλικία καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἡ γαλακτοπαραγωγὴ τῶν μητέρων, τὸ φῦλον, ἡ ἡλικία καὶ τὸ ζῶν βάρος τῶν ἀμνῶν, οὕτως ὥστε κατὰ τὸ δυνατόν ἀντίστοιχα ἄτομα νὰ διανεμηθῶσιν εἰς ἀπάσας τὰς διμάδας πρὸς ἔξουδετέρωσιν τῶν ἐκ τῶν ὧς ἄνω παραγόντων πειραματικῶν λαθῶν.

Οἱ διατεθεὶς στάβλος διὰ τὴν ἔκτελεσιν τοῦ πειράματος ἦτο ἔκτισμένος διὰ πλιθῶν, κλειστός, φέρων σκεπήν ἐκ κεράμων καὶ ἐπαρκῆ ἀνοίγματα ἀερισμοῦ καὶ φωτισμοῦ, ἐπὶ πλέον ἦτο ἀρκούντως εὐρύχωρος οὔτως ὥστε ἀφ' ἐνδές νὰ διαχωρισθῶσι κατάλληλα καὶ ἐπαρκῆ εἰς χῶρον διαμερίσματα, διὰ ἔυλίνων κυγκλιδωμάτων, διὰ τὰς 3 διμάδας τοῦ πειράματος, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ δύνανται νὰ καταφεύγωσιν εἰς αὐτὸν αἱ μητέρες τῶν ἀμνῶν διὰ τὸν θηλασμὸν κατὰ τὰς ἡμέρας κακοκαιοίας.

Αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι τροφαὶ προήρχοντο ἐκ τῆς ἀγορᾶς, πλὴν τοῦ χόρτου (καλῆς ποιότητος) ὅπερ ἦτο παραγωγῆς τοῦ Σταθμοῦ καὶ ἐνεφάνιζον τὴν ἔξης περιεκτικότητα εἰς θρεπτικάς οὐσίας κατὰ τὰς γενομένας χημικὰς ἀναλύσεις ὑπὸ τοῦ χημικοῦ κ. Πασαγιάννη.

Πίναξ 1. Περιεκτικότης εἰς θρεπτικὰς οὐσίας τῶν χρησιμοποιηθεισῶν διὰ τὸ πείραμα τροφῶν.

Τροφαὶ	Χρησία ο)ο	Τέφρα ο)ο	Λίπος ο)ο	Κυττα- ρίναι ο)ο	Ἄξω- τούχοι ούσιαι ο)ο	Ἐλεύ- θεραι N. ἐκχυλ. ούσιαι ο)ο	Πεπτὸν ¹ καθαρὸν λεύκωμα ο)ο	Αιμα- λαξία ο)ο
Ἄραβόσιτος	12,36	1,53	3,74	0,93	9,24	72,20	6,18	82,28
Βρώμη	11,93	3,17	7,44	8,56	10,55	58,35	7,20	63,20
Χόρτον	10,50	5,57	1,40	24,79	5,97	51,77	2,35	37,15
Σησαμοπλακοῦς	6,75	12,96	16,54	6,11	34,87	27,77	31,10	81,55
Λινοπλακοῦς	6,43	11,60	11,68	9,45	29,13	31,71	23,65	71,40

Τὸ χόρτον ἐδίδετο εἰς εἰδικὰς καὶ χωριστὰς δι' ἔκαστον διαμέρισμα φάτνας αἵτινες κατεσκευάσθησαν ἐπιτοπίως, αἱ δὲ λοιπαὶ τροφαὶ ὑπὸ χονδροαλεσμένην μιօρφὴν (αἱ τῶν συνθέτων σιτηρεσίων ὡς μίγματα ἐκ τῶν προτέρων μετὰ προσοχῆς παρασκευασθέντα) ἐντὸς μικρῶν κοπανῶν, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο κατασκευασθεισῶν. Ἐπὶ πλέον ὑπῆρχεν εἰς ἔκαστον διαμέρισμα

¹ Παρ' ἡμῶν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Kellner ὑπολογισθέντα.

δοχεῖον ὕδατος, ὡς ἐπίσης καὶ μικρὸν λευκοσιδηροῦν δοχεῖον διὰ τὴν χορήγησιν ἀλατος.

Δεδομένου δτι αἱ τροφαὶ ἔχορηγοῦντο εἰς ἐλευθέρως προσλαμβανόμενα παρὰ τῶν ἀμνῶν ποσά, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθ'³ δμάδα καταναλισκομένων ἡμερησίως ποσοτήτων, ἦτο ἀναγκαῖον νὰ προσδιορίζωνται καθημερινῶς τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἀπομένοντα (ἔξερχόμενα) ποσὰ τούτων, πρᾶγμα τὸ διποίον ἔξετελέσθη μετὰ τῆς μεγίστης δυνατῆς ἐπιμελείας. Βεβαίως ἀπολύτως ἀκριβῆς προσδιορισμὸς τῶν ποσοτήτων τοῦ καταναλισκομένου χόρτου δὲν ἦτο δυνατὸν τὰ ἀναμένεται, ὡς προφανές, ἡ ἐπιτευχθεῖσα δμως ἀκρίβεια δέον, κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας, νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπολύτως ἐπαρκῆς διὰ τὸ πείραμα.

‘Ο θηλασμὸς τῶν ἀμνῶν ἐλάμβανε χώραν δἰς τῆς ἡμέρας τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἐσπέρας.

Εἰς τὰς μητέρας οὐδεμία ἐδίδετο συμπληρωματικὴ τροφή. Πρὸς τήρησιν τῶν συνυγκῶν τῆς πράξεως παρ'³ ἡμῖν, ἐβόσκοντο εἰς τὴν ἐλευθέραν βιοσκὴν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, δστις δμως ὡς κατ'³ ἔξοχὴν ἔμπειρος καὶ ἐργατικός, κατώρθωντε τὴν καλλιτέραν δυνατὴν διατροφὴν ὑπὸ τὴν μεγάλην στενότητα βιοσκῆς τῆς περιφερείας του.

Πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παχύνσεως, ἐλάμβανε χώραν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἀνὰ μία ζύγισις κατὰ ἀμνὸν καὶ πενθυμερίαν. Τὸ σύστημα τῶν εἰς δύο ἢ τρεῖς συναφεῖς ἡμέρας ξυγίσεων, πρὸς ἔξαγωγὴν μέσου δροῦ, διὰ τὴν ἀποφυγὴν τυχὸν ἐκ τῆς προσλήψεως τροφῆς ἢ ἀποβολῆς τῶν περιττωμάτων καὶ οὔρων, λαθῶν, δὲν ἥδυνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐνταῦθα λόγῳ τῆς ὡς ἀνώ συχνότητος τῶν ξυγίσεων. Τοῦτο βεβαίως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ βλάψῃ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πειραματισμοῦ διότι δ ἀριθμὸς τῶν ἀμνῶν καθ'³ δμάδα δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπαρκῆς διὰ τὴν ἔξομοίωσιν τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν.

‘Η πρώτη ζύγισις ἔξετελέσθη κατὰ τὴν κατανομὴν τῶν ἀμνῶν εἰς τὰς δμάδας, διότε οὗτοι ἐλαβον καὶ τοὺς διακριτικὸν ἀριθμούς των, χαραχθέντας ἐπὶ τεμαχίου λευκοσιδήρου ἔξαρτηθέντος δι'³ ἵσχυροῦ λεπτοῦ σχοινίου ἐκ τοῦ λαμποῦ των. ‘Η πρώτη ζύγισις τοῦ πειράματος ἐλαβε χώραν τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ πειράματος ἥτοι τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1935. ‘Η ζύγισις ἐγίνετο διὰ ξυγοῦ «Μπεμπὲ» ἀκριβείας 10 γραμ. τοποθετουμένων τῶν ἀμνῶν ἐντὸς εἰδικοῦ κιβωτίου.

Τ Ο Π Ε Ι Ρ Α Μ Α

Αἱ τρεῖς δμάδες, χαρακτηρισθεῖσαι διὰ τῶν στοιχείων Α, Β, Γ, ἀπετελέσθησαν ἐξ 24 ἀμνῶν ἑκάστη, ὡς ἀνωτέρω καταχωρηθέντων, ὧν ἀνὰ 14 ἥσαν ἀρρενες καὶ 10 θῆλεις.

‘Ο μέσος δρός της ήλικίας τῶν ἀμνῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πειράματος ἀνήρχετο καθ' ὅμαδας καὶ ἡμέρας :

Όμάδος A	18,5	± 0,71
» B	19,8	± 0,70
» Γ	18,5	± 0,93

ἥτοι ἄπασαι αἱ διμάδες ἐλάχιστα διέφερον κατὰ τὸν μ. δ. ἡλικίας μεταξύ των καὶ συνεπλήρουν περίπου τὴν βῆμα ἑβδομάδα τῆς ἡλικίας των, καθ' ἥν ὡς γνωστὸν ἀρχεται ἡ χορηγησις συμπληρωματικῶν τρόφῶν καὶ ἡ πάχυνσις.

Εἰς τροφάς ἐλάμβανον, πλὴν τοῦ θηλαζομένου γάλακτος, συμπληρωματικῶς καὶ εἰς ἐλεύθερα ποσά:

Ἡ διὰς Α. χόρτον ὡς μάρτυς

⁴ Η ομάδα B. χόριον και ἀλευρον (γιαρμᾶ) ἀραβισίτου, ἀμυλαξίας 82,3 και ἀναλογίας λευκώματος 1:12,4

*Η δμάς Γ. χόρτον καὶ μῆγμα ἀποτελούμενον

Έξ αριθμού του 71.4 %
έκ λινοπλακούντος 16.7 %
έκ σησαμοπλακούντος 11.9 %
ήτοι 100.0 %, συνολικής άμυλαξίας:
80.4 και άναλογίας λευκώματος 1:5,7.

⁴Ο πειραματισμὸς ἥρχισε τὴν 18ην Φεβρουαρίου καὶ ἔληξε τὴν 8ην ⁵Απριλίου ἡτοι διήρκησε 10 πενθημερίας ἢ 50 ἡμέρας ἀκριβῶς.

‘Η κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καιρικὴ κατάστασις παρουσίασεν ἀρκετάς μεταβολάς. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἐπεκράτει ψυχοδὸς καιρὸς (εἶχε πρὸ τοιμέρου προηγηθῆ χιῶν) καὶ αἱ θερμοκρασίαι κατήρχοντο κάτω τοῦ μηδενός. Τὴν 2—3ην πενθημερίαν αἱ θερμοκρασίαι ἀνήρχοντο καὶ ὁ καιρὸς ἐβελτιούτο, ἐπεκράτουν δὲ ἀρκετοὶ ἄνεμοι ἐπὶ μικρὸν καὶ βροχαῖ. Τὴν 4ην πενθημερίαν αἱ βροχαῖ καὶ οἱ ἄνεμοι ἔντεινονται, ἐπέρχεται δὲ νέα βελτίωσις μέχρι τῆς δῆς διπότε τὴν 9ην (τέλος Μαρτίου—ἀρχὰς Ἀπριλίου) πενθημερίαν ἐκσπᾷ νέα κακοκαιρία συνοδευομένη ὑπὸ βροχῶν, χιάνων καὶ ἀνέμου. Τὴν τελευταίαν τέλος πενθημερίαν ἐπέρχεται μία σχετικῶς ἀπότομος ὑψώσις τῆς θερμοκρασίας καὶ γενικὴ καλλιτέρευσις τοῦ καιροῦ. Μὴ ὑπάρχοντος ἐν Κιλκίς Μετεωροσκοπείου, παραθέτομεν εἰς συνοπτικὸν πίνακα τὰ διὰ τὴν περίοδον ταύτην δεδομένα τοῦ Μετεωροσκοπείου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίης.

Πίναξ 2. Δεδομένα Μετεωρολογικού Σταθμοῦ

Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Πενθήμερία πειράματος	Θερμοκρασία		Βροχὴ Χιών εἰς χιλ.	Ταχύτης ἀνέμων	Χιών—Πάχνη
	Μεγίστη	Ελαχίστη			
1) 18-22	II	+13,8	-0,3	0	1,2—9,2
2) 23-27	II	+19,0	+4,2	1,8	1,0—14,0
3) 28II-4	III	+18,1	+4,2	7,0	2,0—14,0
4) 5-9	III	+10,8	+0,2	12,4	2,0—10,6
5) 10-14	III	+11,4	+1,2	1,2	1,7—8,5
6) 15-19	III	+12,6	+1,1	0,2	1,2—11,0
7) 20-24	III	+18,6	+1,8	0,0	1,1—2,2
8) 25-29	III	+18,5	+6,6	2,3	1,0—15,0
9) 30 III-3	IV	+15,2	-0,4	39,9	1,0—10,0
10) 4-8	IV	+23,4	+5,7	0,0	0,9—8,0

A'. Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ

‘Ως προανεφέρθη, ή παρακολούθησις τῶν εἰς βάρος αὐξήσεων ἐλάμβανε χώραν διὰ ζυγίσεων ἐπαναλαμβανομένων ἀνὰ πενθήμερον. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ζυγίσεων τούτων καθ’ ὅμιλα παραθέτομεν εἰς τὸν Πίνακα ὃν³ ἀριθ. 3 εἰς τὸν δόπον περιλαμβάνονται, τὸ μεθ’ ἐκάστην τῶν ἀλληλοδιαδόχων πενθημεριῶν ἐπιτυγχανόμενον βάρος τῆς ὅμιλος, ἐπὶ πλέον δέ, κατόπιν ὑπολογισμῶν: τὸ μέσον ἀτομικὸν βάρος τῶν ἀμνῶν μετὰ τοῦ μέσου λάθους του, ή ὑπὸ τῆς ὅμιλος ἐπιτυγχανομένη μεθ’ ἐκάστην πενθημερίαν καθαρὰ αὔξησις (ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως του πειράματος λογιζομένη) καὶ ή μέση κατ’ ἀμνὸν καθαρὰ αὔξησις. Τέλος ὑπελογίσθησαν αἱ κατὰ τὰς ἀλληλοδιαδόχους πενθημερίας ἐπιτευχθεῖσαι αὐξήσεις εἰς βάρος τοῖς %, τοῦ ἀρχικοῦ τοιούτου, οὕτως ὥστε νὰ καθίσταται σαφέστερος ὁ ἐπικρατήσας δυνμὸς ἀναπτύξεως εἰς τὰς τρεῖς ὅμιλας.

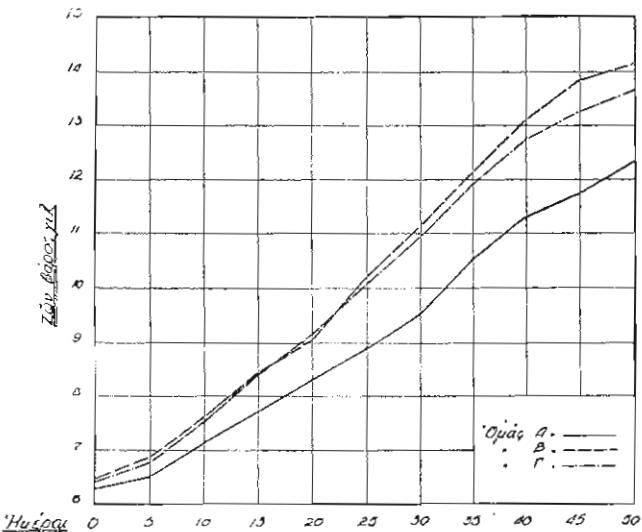
Ἐπὶ πλέον παραθέτομεν εἰς τὴν Γραφ. παράστασιν I, γραφικῶς, τὸ μέσον ζῶν βάρος τῶν τριῶν ὅμιλων (κατὰ τὸν πίνακα 3) δι’ ᾧς καθίστανται ἐμφανέστεραι αἱ ὑπὸ τοῦ Πίνακος 3 παριστάμεναι συνθῆκαι.

Πίναξ 3. Σωματικά βάρη των αριστερών δημάδων κατά τάς ξυρίσεις των αλληλοδιαδόχων πενθήμερων

Αιώνια διάρρηση χιλ. μερικών	Μέσον βάρος χιλ.	Ο μάς Α.			Ο μάς Β.			Ο μάς Γ.		
		Α υγησιες		Κατό ^ν κεφαλ.	Α υγησιες		Κατό ^ν κεφαλ.	Α υγησιες		Κατό ^ν κεφαλ.
		Ομάδος δος	%		Μέσον βάρος χιλ.	%		Ομάδος δος	%	
1- 1	149,73	6,24±0,24	—	100,0	154,64	6,44±0,27	—	100,0	152,90	6,37±0,27
1- 5	154,87	6,45±0,27	5,14	103,4	163,21	6,80±0,31	8,57	105,6	160,98	6,71±0,29
1-10	171,11	7,13±0,29	21,38	0,891	114,4	181,90	7,58±0,34	27,26	1,136	117,8
1-15	185,03	7,71±0,30	35,30	1,471	123,6	201,11	8,38±0,36	46,47	1,936	130,1
1-20	199,29	8,30±0,32	49,56	2,065	134,6	216,78	9,03±0,38	62,14	2,589	140,2
1-25	213,03	8,88±0,35	63,30	2,638	142,3	244,06	10,17±0,41	89,42	3,725	158,0
1-30	227,86	9,49±0,37	78,13	3,255	152,1	265,81	11,08±0,43	111,77	4,632	172,0
1-35	252,28	10,51±0,41	102,55	4,273	168,4	289,19	12,05±0,47	134,48	5,603	187,1
1-40	270,88	11,29±0,45	121,15	5,048	181,0	313,72	13,07±0,48	159,08	6,628	203,0
1-45	282,16	11,76±0,46	132,43	5,518	188,4	332,94	13,87±0,49	178,30	7,429	215,4
1-50	296,34	12,35±0,50	146,61	6,109	198,0	340,07	14,17±0,52	185,43	7,726	220,0

Η έξέλιξις τῶν σωματικῶν βαρῶν εἰς τὰς τρεῖς διμάδας, παρουσιάζει τὴν συνήθη διαδρομὴν τῶν καμπυλῶν ἀναπτύξεως. Η διμάς Α, ἡτις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς μάρτυς, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ βάρους τῶν 149,75 χιλ. φθάνει μετὰ 50 ἡμέρας τὰ 296,34 χιλ. ἡτοι ἐμφανίζει συνολικὴν αὔξησιν ἐξ 146,61 χιλ. ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς μίαν μέσην αὔξησιν κατὰ κεφαλὴν ἀμνοῦ ἐξ 6.110 χιλ. Η διμάς Β ἐμφανίζουσα ἀρχικὸν σωματικὸν βάρος ἐξ 154,64 χιλ. φθάνει τὰ 340,07 χιλ. ἡτοι παρουσιάζει συνολικὴν αὔξησιν ἐξ

Γραφικὴ Παράστασις I.

185.43 χιλ. ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς μίαν μέσην καὶ κατὰ κεφαλὴν αὔξησιν ἐξ 7.730 χιλ. Η διμάς Γ. τέλος, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν 152.90 χιλ. φθάνει τὰ 326.84 αὐξηθεῖσα συνολικῶς κατὰ 173.94 χιλ. ἀντιστοιχοῦντα πρὸς μέσην καὶ κατὰ κεφαλὴν αὔξησιν ἐξ 7.250 χιλ.

Ἡτοι αἱ διμάδες Β. καὶ Γ. αἴτινες ἔλαβον συμπληρωματικὴν πλουσίαν τροφῆν, ἐδιπλασίασαν τὸ ὅπο τῆς ἐνάρξεως τοῦ πειράματος σωματικόν τῶν βάρους κατὰ 10 περίπου ἡμέρας ἐνωρίτερον (ἢ διμάς Β ἐπέτυχε 203%, μετὰ 12 ἡμέρας, ἢ διμάς Γ 199%, μετὰ 9 ἡμέρας, τῆς μάρτυρος Α. ἡτις κατὰ τὸ τέρμα τοῦ πειράματος, τὴν πεντηκοστὴν ἡμέραν, μόλις εἶχε φθάσει τὰ 198% τοῦ ἀρχικοῦ καὶ θὰ ἔφθανε τὰ 200%, περίπου τὴν 51ην ἡμέραν). Κατὰ τὸ τέρμα τοῦ πειράματος ἡ μὲν διμάς Β. παρουσιάζει ὑπὲρ τὴν μάρτυρα αὔξησιν ἐκ 38.83 χιλ. ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς +37 γραμ. ἡμερησίως καὶ κατὰ κεφαλὴν, ἢ δὲ διμάς Γ ἐξ 27.33 χιλ. ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς +23 γραμ. Περιέργως οὕτω ἡ διμάς Γ ἡτις ἔλαβε καὶ τὸ πλουσιώτερον εἰς λεύκωμα συμπληρωματικὸν σιτηρέσιον, καθυστέρησεν τῆς διμάδος Β ἡτις

κατηνάλωσεν μόνον ἀριθμόσιτον περιέχοντα τὴν ἡμίσειαν περίπου ποσότητα καθαροῦ λευκώματος τοῦ μίγματος τῆς διμάδος Γ.

Οσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῶν τριῶν διμάδων κατὰ τὰς ἐνδιαμέσους βαθμίδας τῆς αὐξήσεως, δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἔξης: Μετὰ τὴν ἔναρξιν ὑπὸ τὸ αὐτό, πρακτικῶς, σωματικὸν βάρος (διμὰς $A = 149.37$ χιλ. δμ. $B = 154.64$, δμ. $\Gamma = 152.90$ ἢ μέσον ἀτομικὸν δμ. $A = 6.24 \pm 0.24$ δμ. $B = 6.44 \pm 0.27$, δμ. $\Gamma = 6.37 \pm 0.27$) αἱ διμάδες B καὶ Γ αὔτινες ἔλαβον συμπληρωματικὴν τροφήν, μικρὸν μεταξύ των διαφέρουσι καὶ σχεδὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ πειράματος συμπίπτουσι μεταξύ των, μόλις δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ ἡ μικρὰ διαφορὰ φαίνεται νὰ αἰδεῖνη συστηματικῶς, ἢν καί, ὡς ἐκ τοῦ Πίνακος 4 καταφαίνεται, οὐδέποτε εἶναι αὕτη στατιστικῶς ἔξησφαλισμένη. Ἐναντὶ τῆς διμάδος A τούναντίον ἡ ὑπεροχὴ τῶν δμ. B . καὶ Γ . φαίνεται συστηματική, συνεχῶς αὐξάνουσα, οὔτως ὥστε κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ πειράματος ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον μέσον λάθος τῆς. Παραδεχόμενοι τὴν γνώμην ὡρισμένων συγγραφέων¹ οὔτινες θεωρῶσιν ἐν τῷ γεωργικῷ πειρατισμῷ ὡς ἔξησφαλισμένας στατιστικῶς τὰς διαφορὰς τὰς ὑπερβαινούσας τούλαχιστον τὸ διπλάσιον μέσον λάθος των (ἐν αἷς περιλαμβάνονται 95.50) τῶν περιπτώσεων καὶ πλέον) δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἐν λόγῳ ὑπεροχὴν τῶν δμ. B καὶ Γ ἐναντὶ τῆς A κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ πειράματος, ὡς στατιστικῶς ἔξησφαλισμένην.

Πίνακας 4. Αἱ μεταξὺ τῶν διμάδων $A:B$, $A:\Gamma$ καὶ $B:\Gamma$ διαφοραὶ (4)
κατὰ τὰ μέσα ἀτομικὰ ξῶντα βάροντα καὶ τὰς ἀλληλοδιαδόχους
πενθημερίας, μετὰ τῶν μέσων λαθῶν ($\pm m_{\Delta}$)

	A : B		A : Γ		B : Γ	
	$\Delta \pm m_{\Delta}$	$\Delta : m_{\Delta}$	$\Delta \pm m_{\Delta}$	$\Delta : m_{\Delta}$	$\Delta \pm m_{\Delta}$	$\Delta : m_{\Delta}$
1—1	$0,20 \pm 0,361$	—	$0,13 \pm 0,361$	—	$0,07 \pm 0,382$	—
1—5	$0,35 \pm 0,401$	—	$0,26 \pm 0,396$	—	$0,09 \pm 0,424$	—
1—10	$0,45 \pm 0,447$	1,0	$0,41 \pm 0,424$	—	$0,04 \pm 0,460$	—
1—15	$0,67 \pm 0,469$	1,6	$0,74 \pm 0,453$	1,6	$0,07 \pm 0,495$	—
1—20	$0,73 \pm 0,497$	1,5	$0,80 \pm 0,467$	1,7	$0,07 \pm 0,510$	—
1—25	$1,29 \pm 0,539$	2,4	$1,18 \pm 0,524$	2,3	$0,11 \pm 0,566$	—
1—30	$1,59 \pm 0,567$	2,8	$1,42 \pm 0,552$	2,6	$0,17 \pm 0,594$	—
1—35	$1,54 \pm 0,624$	2,5	$1,41 \pm 0,587$	2,4	$0,13 \pm 0,620$	—
1—40	$1,78 \pm 0,658$	2,7	$1,39 \pm 0,658$	2,1	$0,39 \pm 0,679$	—
1—45	$2,11 \pm 0,672$	3,1	$1,47 \pm 0,672$	2,2	$0,64 \pm 0,693$	—
1—50	$1,82 \pm 0,721$	2,5	$1,27 \pm 0,714$	1,8	$0,55 \pm 0,728$	—

¹ Roemer Th. Der Feldversuch. Verlag D.L.G. Berlin 1927.

Πίνακας 5. Ανδρικοί σωματικού βάρους εἰς χιλ. καθ' ἑκάστην αὐτοτατή πενθημερίαν.

παραγόμενη H. μορφή	Ο μὲν οὖτις Α.		Ο μὲν οὖτις Β.		Ο μὲν οὖτις Γ.	
	Ανδρικοί διάδοχοι εἰς χ.λ.	Μέσην άτομικήν ανδρικού πενθημερίας εἰς χ.λ.	Ανδρικού διάδοχος εἰς χ.λ.	Μέσην άτομικήν ανδρικού πενθημερίας εἰς χ.λ.	Ανδρικού διάδοχος εἰς χ.λ.	Μέσην άτομικήν ανδρικού πενθημερίας εἰς χ.λ.
1—5	5,14	0,214±0,066	0,043	8,57	0,357±0,068	0,071
5—10	16,24	0,677±0,067	0,135	18,69	0,779±0,046	0,156
10—15	13,92	0,580±0,055	0,116	19,21	0,800±0,057	0,160
15—20	14,26	0,594±0,049	0,119	15,67	0,653±0,069	0,131
20—25	13,74	0,573±0,069	0,115	27,28	1,137±0,065	0,227
25—30	14,83	0,618±0,040	0,124	21,75	0,906±0,061	0,181
30—35	24,42	1,018±0,067	0,204	23,31	0,971±0,065	0,194
35—40	18,60	0,775±0,051	0,155	24,60	1,025±0,071	0,205
40—45	11,28	0,470±0,073	0,094	19,22	0,801±0,077	0,160
45—50	14,18	0,591±0,065	0,118	7,13	0,297±0,063	0,059
		μ. 0	0,122	μ. 0	0,154	μ. 0
						0,145

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δεδομένων τοῦ Πίνακος 3 καθίσταται μὲν δυνατὴ ἡ παφακολούθησις τῆς προόδου τῆς αὐξήσεως τῶν σωματικῶν βαρῶν ὡς καὶ τῶν μεταξύ των σχέσεων, οὐχὶ ὅμως ἀμέσως καὶ ὁ βαθμὸς τῆς αὐξήσεως κατὰ τὰς αὐτοτελεῖς ἀλληλοδιαδόχους πενθημερίας, ὅστις παρουσιάζει ἐπίσης ἔνδιαφρέον.

Πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν τιμῶν τοῦ πίνακος 3 ὑπελογίσαμεν εἰς τὸν Πίνακα 5 τὴν εἰς ἑκάστην αὐτοτελῆ πενθημερίαν ἐπιτευχθεῖσαν αὔξησιν τῶν δμάδων ὡς κατὰ τὴν ἐκ ταύτης ἔξαγομένην κατὰ πενθημερίαν καὶ κατὰ κεφαλὴν μέσην αὔξησιν μετὰ τοῦ μέσου λάθους της ($\pm m$), ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὴν μέσην ἡμερησίων κατὰ κεφαλὴν τοιαύτην.

Πίναξ 6. Αἱ μεταξὺ τῶν δμάδων A:B, A:Γ καὶ B:Γ διαφοραὶ (Δ) κατὰ τὰ μέσα ἀτομικὰ βάρη καὶ τὰς αὐτοτελεῖς πενθημερίας μετὰ τῶν μέσων λαθῶν των ($\pm m_A$)

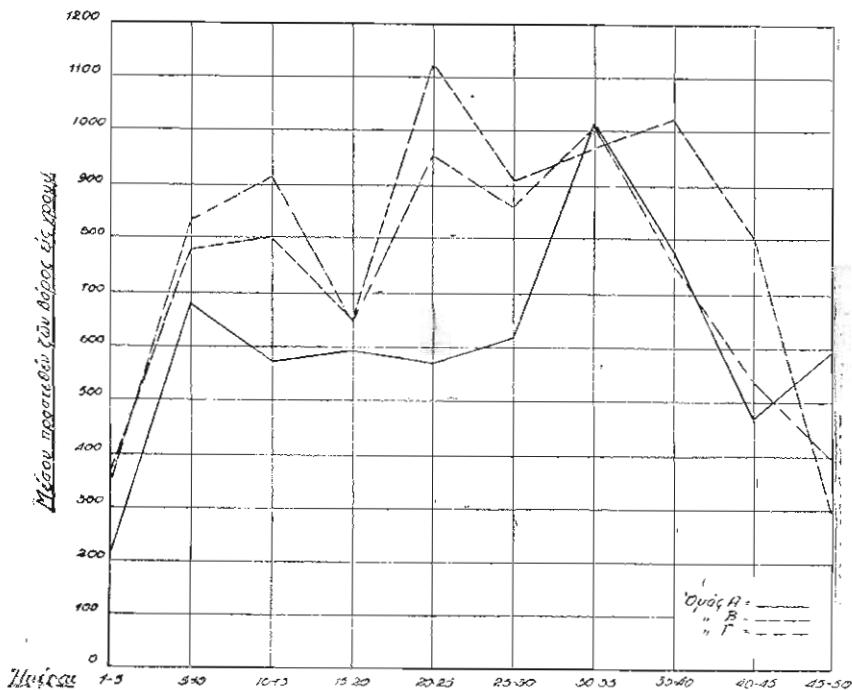
	A : B		A : Γ		B : Γ	
	$\Delta \pm m$	$\Delta : m_A$	$\Delta \pm m$	$\Delta : m_A$	$\Delta \pm m$	$\Delta : m_A$
1—5	$0,143 \pm 0,095$	1,5	$0,123 \pm 0,098$	1,3	$0,020 \pm 0,066$	—
5—10	$0,102 \pm 0,081$	1,3	$0,152 \pm 0,090$	1,7	$0,050 \pm 0,051$	—
10—15	$0,220 \pm 0,079$	2,8	$0,330 \pm 0,078$	4,2	$0,110 \pm 0,054$	1,4
15—20	$0,059 \pm 0,085$	—	$0,057 \pm 0,072$	—	$0,002 \pm 0,058$	—
20—25	$0,564 \pm 0,095$	5,9	$0,385 \pm 0,115$	3,3	$0,179 \pm 0,059$	1,6
25—30	$0,288 \pm 0,073$	3,9	$0,237 \pm 0,103$	2,3	$0,051 \pm 0,068$	—
30—35	$0,047 \pm 0,063$	—	$0,010 \pm 0,114$	—	$0,037 \pm 0,075$	—
35—40	$0,250 \pm 0,087$	2,9	$0,011 \pm 0,108$	—	$0,261 \pm 0,079$	2,2
40—45	$0,331 \pm 0,110$	3,0	$0,071 \pm 0,093$	—	$0,260 \pm 0,081$	2,7
40—50	$0,294 \pm 0,091$	3,2	$0,195 \pm 0,104$	1,9	$0,099 \pm 0,076$	—

Γενικῶς παρατηρεῖται ἐκ τοῦ Πίνακος 5 καὶ τὴν βάσει τούτου συνταχθεῖσαν Γραφ. Παραστ. II, ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς δμάδας παρουσιάζονται αὔξημειώσεις τῶν αὐξήσεων αἵτινες εἶναι συνήθεις κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δογγανισμῶν. Παρὰ τὰς αὔξημειώσεις δμως ταύτας καὶ εἰς τὰς τρεῖς δμάδας διαφαίνεται μία γενικὴ τάσις ἀνόδου πρὸς τὸ μέσον τῆς περιόδου τοῦ πειραματισμοῦ, ἔλαττώσεως δὲ περὶ τὸ τέρμα αὐτοῦ. Οὕτω εἰς τὴν δμάδα Α ἡ μέση ἀτομικὴ αὔξησις ἀνέρχεται εἰς 214 γρ. τὴν πρώτην πενθημέριαν, 1018 τὴν ἔβδομην καὶ 591 τὴν δεκάτην, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς μίαν μέσην (δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος) ἀτομικὴν αὔξησιν ἐξ 122 γραμ. Εἰς τὴν δμάδα Β ἀνέρχεται ἀντιστοίχως εἰς 357 γρ. τὴν πρώτην, 1025 τὴν δύγδην, καὶ 297 τὴν δεκάτην, ἀντιστοιχοῦσα δμοίως πρὸς 154 γρ. ἡμε-

ρησίως καὶ κατὰ κεφαλήν, εἰς τὴν διμάδα Γ τέλος ἀνέρχεται εἰς 337 γρ. τὴν πρώτην, 1008 τὴν ἔβδομην καὶ 396 τὴν δεκάτην ἀντιστοιχοῦσα πρὸς 145 γρ. ἡμερησίως καὶ κατὰ κεφαλήν.

Εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις, πλὴν ἐλαχίστων ἔξαιρέσεων, αἱ δυ. Β καὶ Γ παρουσιάζουν συστηματικῶς μεγαλυτέραν αὐξήσην καθ' ἑκάστην αὐτοτελῆ.

Γραφικὴ Παράστασις II

πενθυμερίαν, ἔναντι τῆς Α. Εἶδικώτερον ἡ διμάδα Β ὑπερέχει τῆς Α μὲ στατικῶς ἔξησφαλισμένας τὰς διαφορὰς εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν πενθυμεριῶν (ἴδε Πίν. 6). Ἡ διμάδα Β τούναντίον, ὑπερέχει ἀσθενέστερον μέ τινας διαφορὰς στατιστικῶς ἔξησφαλισμένας, ίδιᾳ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ πειράματος. Τέλος ἡ ἔκ τῶν ἀνωτέρω συναγομένη ὑπεροχὴ τῆς διμ. Β ἔναντι τῆς Γ μόλις εἰς δύο τῶν τελευταίων πενθυμεριῶν τείνει νὰ ἔξασφαλισθῇ στατιστικῶς. Κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν αὐξήσεων κατὰ τὰς αὐτοτελεῖς ἀλληλοδιαδόχους πενθυμερίας, κατὰ τὴν ὧς ἀνω σημειωθεῖσαν γενικὴν τάσιν πρὸς αὐξῆσιν τῆς ταχύτητος ἀναπτύξεως περὶ τὸ μέσον τοῦ πειράματος, διαπιστοῦνται δύο χαρακτηριστικὰ σημεῖα πτώσεων τοῦ αὐξητικοῦ ὁυθμοῦ· ἀτινα συμπίπτουσι περίπου μὲ τὴν 4ην καὶ 9—10ην πενθυμερίαν καὶ σαφῶς καταφαίνονται εἰς τὴν Γραφ. ΙΙαρ. II. Εἰς τὶ ἀκριβῶς ὀφείλονται

ταῦτα δὲν δυνάμεθα ή κατὰ πιθανότητα νὰ ἔξηγήσωμεν. Πάντως αἱ καιρικαὶ μεταβολαὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἐπηρέασαν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπομένως καὶ τὰ σωματικὰ βάρη, καθ' ὃσον κατὰ τὴν 4ην πενθημερίαν ἐσημειώθη κακοκαιρία (βλ. Πίνακα 2 καὶ τὰ αὐτόνυμα περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειραμάτου καιρικῶν συνθηκῶν λεχθέντα) καθ' ἥν αἱ μητέρες δὲν ἡδύναντο νὰ βισκῆσωσι καλῶς καὶ βεβαίως ἡ γαλακτοπαραγωγή των θὰ ἡλαττώθῃ. Τὴν δὲ 9—10ην πενθημερίαν διεδέχθη τὴν χιόνα, βροχὰς καὶ ἀνέμους, ἀπότομος αὐξῆσις τῆς θερμοκρασίας ἐξ ἣς καταφανῶς παρουσίαζον οἱ ἀμνοὶ φαινόμενα δυσφορίας. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ ἔχωμεν πρὸ ἡμῶν καὶ ἀνωμαλίας ὅφειλομένας εἰς τὸν φυσιολογικὸν δυθμὸν τῆς ἀναπτύξεως, διότι αἱ ὁδοὶ ἀναφεροθεῖσαι πτώσεις δὲν ἀκολουθοῦνται πιστῶς καὶ παρὰ τῶν τριῶν ὅμαδων.

Β'. ΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΘΕΙΣΑΙ ΤΡΟΦΑΙ

Τὰ ποσὰ τῶν ὑπὸ τῶν τριῶν ὅμαδων καταναλωθεισῶν τροφῶν μετὰ τῆς ἀμυλαξίας, περιεκτικότητος εἰς πεπτὸν καθαρὸν λεύκωμα καὶ τῆς ἀναλογίας λευκώματος αὐτῶν, δίδονται εἰς μὲν τὸν Πίνακα 7 διὰ τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀλληλοιδιαδόχους πενθημερίας τοῦ πειραμάτου, εἰς δὲν τὸν Πίνακα 8 δι' ἐκάστην αὐτοτελῆ πενθημερίαν.

'Ως ἀνεμένετο, ἡ ὅμας Α κατηνάλωσε, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἐλάμβανε ἄλλην συμπληρωματικὴν τροφήν, τὸ περισσότερον χόρτον ($=190$ χιλ.) σχεδὸν τὸ τριπλάσιον ἔναντι τῆς δμάδος Β ($=72,0$ χιλ.) καὶ τὸ τετραπλάσιον τῆς Γ ($=51,70$ χιλ.). Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀντιστοιχοῦντι πρὸς μίαν κατὰ κεφαλὴν κατανάλωσιν εἰς χόρτον κατὰ τὸ πεντηκονθήμερον διάστημα τοῦ πειραμάτου ὑπὸ τῆς δμ. Α ἐξ 7,94 χιλ. ὑπὸ τῆς δμ. Β ἐκ 3 χιλ. τῆς δμ. Γ ἐκ 2,52 χιλ.

'Ἐπίσης ἡ ὅμας Γ κατηνάλωσε κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ πειραμάτου μεγαλύτερα ποσὰ εἰς χιλ. τοῦ μίγματος Γ ἢ ἡ ὅμας Β εἰς ἀλευρὸν ἀραβισίτου. Περὶ τὸ δεύτερον δμως ἥμισυ τοῦ πειραμάτου, ἡ διαφορὰ αὕτη ἔξισοῦται διὰ τῆς προσλήψεως μεγαλυτέρων ποσοτήτων ἀλεύρου ἀραβισίτου ὑπὸ τῆς δμάδος. Β ἀνὰ πενθημερίαν, μικροτέραν δὲ τοῦ μίγματος Γ, οὕτως ὥστε τελικῶς ἡ μὲν δμάς Β κατηνάλωσε 216,36 χιλ. ἀραβισίτου ἡ δὲ δμάς Γ 217,39 χιλ. μίγματος, ποσὰ ἀντιστοιχοῦντα κατὰ κεφαλὴν εἰς τὸ 50ήμερον τοῦ πειραμάτου εἰς χιλ. ἀραβισίτου τῆς δμ. $B=9,01$, εἰς χιλ. μίγματος τῆς δμάδος $\Gamma=9,05$. 'Ἐπίσης κατ' ἐλάχιστον διαφέρει ($1^{\circ}/_0$ περίπου, ἢ συνολικὴ ἀμυλαξία ἡτις κατηναλώθη ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν δμάδων, ἀνερχομένη εἰς τὴν δμ. Β εἰς 204,77 χιλ. εἰς τὴν δμ. Γ εἰς 193,93 χιλ. Τούναντίον, ὃς εἴκε τεθῆ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ πειραμάτου, ἡ περιεκτικότης εἰς πεπτὸν καθαρὸν λεύκωμα τοῦ συμπληρωματικοῦ σιτηρεσίου τῆς δμ. Γ ἥτο σχεδὸν διπλασία, οὕτως ὥστε ἡ ἀναλογία λευκώματος ἐκυμάνθη διὰ τὴν τελευταίαν μεταξύ: 1 : 7 ἔως 1 : 6 ἔναντι τῆς 1 : 13,2 ἔως 1 : 12,7 τῆς δμάδος Β.

Πίναξ 7. Καταναλωθεῖσαι τροφαὶ ὑπὸ τῶν τριῶν δυάδων εἰς χιλ. μερὸς ἐκάστην τῶν αλληλοδιαδόχων περιθημεριῶν τοῦ πειράματος.

Ημέραι	Ο μὰς Α			Ο μὰς Β			Ο μὰς Γ					
	Αὐξησις διμέρος χιλ.	Χόρτον χιλ.	*Ἀνα- λογία λευκ.	Αεύ- κομα χιλ.	Ἄλευ- κον διορθο- στον χιλ.	*Ἀλευ- κον χιλ.	Ἀνα- λογία λευκ.	Χόρτον χιλ.	Μήγε Γ. χιλ.	*Ἀνα- λογία χιλ.	Δεύ- κομα χιλ.	*Ἀνα- λογία λευκ.
1— 5	5,14	5,24	1,95	0,12	1: 14,9	3,57	3,11	3,05	3,67	0,26	1: 13,2	8,08
1—10	21,38	15,33	5,70	0,36	»	27,26	7,77	6,75	8,44	0,60	1: 13,1	27,97
1—15	35,30	25,21	9,37	0,59	»	46,47	12,66	15,02	17,06	1,23	1: 12,9	49,81
1—20	49,56	41,73	15,50	0,98	»	62,14	18,27	31,64	32,82	2,39	1: 12,3	65,43
1—25	63,30	62,33	23,16	1,46	»	89,42	29,88	57,18	58,15	4,27	1: 12,7	88,41
1—30	78,13	83,71	31,10	1,97	»	111,17	38,63	86,34	85,39	6,25	1: 12,7	108,93
1—35	102,56	109,46	40,66	2,57	»	134,48	49,44	113,79	112,00	8,19	1: 12,7	133,12
1—40	121,15	130,82	48,60	3,07	»	159,08	58,67	143,99	140,27	10,28	1: 12,7	151,46
1—44	132,43	162,32	60,30	3,81	»	178,30	68,78	180,68	174,01	12,79	1: 12,7	164,44
1—50	146,61	190,60	70,81	4,48	»	185,43	72,00	216,36	204,71	15,06	1: 12,7	173,94
										51,70		217,39
												193,93
												27,51

Τὰ ἀπόλυτα ποσά συμπληρωματικῶν τροφῶν ἀτινα κατηναλώθησαν ἀνὰ ἐκάστην αὐτοτελῆ πενθημερίαν (ἴδε Πίνακα 8) παρουσιάζουσι πολλάκις αὐξομειώσεις. Χαρακτηριστικῶς δὲ τὸ καταναλωθὲν χόρτον εἰς τὴν μάρτυρα ὅμ. Α αὐξάνει ἀπὸ τῆς πρώτης πρὸς τὰς τελευταίας πενθημερίας, ἐνῶ εἰς τὰς ὅμ. Β καὶ Γ αὐξάνει μέχρι τῶν μέσων πενθημεριῶν ἵνα ἐλαττωθῇ καὶ φθάσῃ μετ' ἀρκετὰς μεταπτώσεις, εἰς τὰ ἀρχικὰ περίπου ποσά. Τούναντίον δ ἀραβόσιτος τῆς ὅμ. Β τὸ μῆγμα τῆς ὅμ. Γ αὐξάνουσι συνεχῶς μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ πειράματος, οὕτως ὥστε μόνον διὰ τὰς πλουσίας συμπληρωματικὰς τροφάς νὰ καταναλίσκωνται χιλ. περισσότερα (35,68—35,01) ἔναντι τῶν χιλ. τοῦ χόρτου (31,0—28,28) τῆς ὅμαδος Α.

Εἰς Ἰδιαίτερον πίνακα, ὑπὸ ἀριθ. 9, ὑπελογίσαμεν ἐπὶ πλέον τὰς ἡμερησίας καὶ κατὰ κεφαλὴν καταναλωθείσας ποσότητας τῶν τροφῶν μετὰ τῆς ἀμυλαξίας καὶ τοῦ πεπτοῦ καθαροῦ λευκώματός των, εἰς τὰς τρεῖς ὅμαδας.

Γ'. ΑΙ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΙΣΑΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΣ ΤΡΟΦΑΣ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

Πρὸς ἀποφυγὴν τυχὸν συγχύσεων δέον νὰ τονισθῇ καὶ ἐνταῦθα ὅτι τὸ πείραμα ἀπεσκόπει τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐπιδράσεως τῶν συμπληρωματικῶν τροφῶν ἐπὶ τῆς παχυντικῆς αὐξήσεως ἀμνῶν γάλακτος. Τὴν βασικὴν τροφὴν τῶν ἀμνῶν ἀπετέλεσε τὸ μητρικὸν γάλα συμπληρούμενον διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πεπτικοῦ συστήματος αὐτῶν χόρτου καλῆς ποιότητος.

Δυστυχῶς ὁ προσδιορισμὸς τῶν καταναλωθείσων ποσοτήτων καὶ ποιοτήτων τοῦ μητρικοῦ γάλακτος, εἶναι ὑπὸ τὰς συνθήκας πειραμάτων ὡς τὸ τὸ παρόν, πρακτικῶς ἀδύνατος, οὕτως ὥστε εἰκενθα ἐξ ἀρχῆς ἡναγκασμένοι νὰ στερηθῶμεν τῶν ἐξ αὐτοῦ πολυτίμων δεδομένων. Πάντως ὅμως ἡ ἔλλειψις αὗτη δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος, διότι τὸ γάλα ὡς κοινὸς συντελεστὴς παραμένει ἐκτὸς ὑπολογισμοῦ.

Ἔνα ἡ διμάς Α, ἡτις κατηνάλωσεν ἀπαραιτήτως καὶ χόρτον, καταστῆ πραγματικῶς μάρτυς ἐνταῦθα, δέον νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ θρεπτικὴ ἐπίδρασις τοῦ χόρτου τούτου κατὰ τὰς περιόδους τοῦ πειράματος, ἀπὸ τῆς ἀντιστοίχου συμπληρωματικῆς τροφῆς τῶν ὅμαδων Β καὶ Γ. Δεδομένου ὅμως ὅτι αἱ καταναλωθεῖσαι ποσότητες χόρτου ὑπὸ τῆς ὅμ. Α εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλείτεροι τῶν τῶν ὅμ. Β καὶ Γ' καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρεθῶσιν αὐτούσιοι ὡς θάτο ἀπλούστερον καὶ δριμότερον, ὡς μόνος τρόπος ἐκκαθαρίσεως τῶν ποσοτήτων χόρτου τῆς μάρτυρος ὅμ. Α. Ἀπομένει ὁ διὰ τῆς ἀμυλαξίας καὶ λευκώματος πρὸς τὰ δυοῖς ἀντιστοιχοῦσι.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὸν Πίνακα 10, δίδονται κατὰ τὰς περιόδους τοῦ πειράματος αἱ ἐπὶ πλέον τῆς μάρτυρος Α αὐξήσεις εἰς ζῶν βάρος τῶν ὅμα-

Πίναξ 8. Καταναλωθεῖσαι τροφαὶ εἰς χιλ. σπὸ τῶν τριῶν διαδῶν καθ' εκάστην αὐτοταλῆ πενθήμεραν τοῦ πειράματος

Πενθήμερον	Ο μὲν οὖτις Α			Ο μὲν οὖτις Β			Ο μὲν οὖτις Γ		
	Αὐξησις διμερός χιλ.	Χόρτον χιλ.	Άμυν- λαξία χιλ.	Αὐξησις διμερός χιλ.	Χόρτον χιλ.	Άλευρον δραχμού χιλ.	Άμυν- λαξία χιλ.	Αὐξησις διμερός χιλ.	Μίγμα χιλ.
1—5	5,24	5,24	0,12	3,57	3,11	3,05	3,67	0,26	8,08
5—10	16,24	10,09	3,75	0,24	18,69	4,66	3,70	4,77	0,34
10—15	13,92	9,88	3,67	0,23	19,21	4,89	8,27	8,62	0,63
15—20	14,83	16,52	6,13	0,39	15,67	5,61	16,62	15,76	1,16
20—25	13,74	20,60	7,66	0,48	27,23	11,61	25,54	25,33	1,88
25—30	14,83	21,38	7,94	0,51	21,75	8,75	29,16	27,24	1,98
30—35	24,42	25,55	9,56	0,60	23,31	10,81	27,45	26,61	1,94
35—40	18,60	21,36	7,94	0,50	24,60	9,23	30,20	28,27	2,09
40—45	11,28	31,50	11,70	0,74	19,22	10,11	36,69	33,74	2,51
45—50	14,18	28,28	10,51	0,67	7,13	3,22	35,68	30,76	2,27

Πίναξ Θ. Καταναλωθεῖσαι ποσότητες κόρων, δραφιοστρου, μηχανατος Γ, όποια τῶν τριῶν δυάδων ημερησίως καὶ κατὰ περιπλήν, καθ' ἑκάστην αὐτοτελὴ πενθημερίαν.

Ημέραι	'Ο μὰς Α			'Ο μὰς Β			'Ο μὰς Γ		
	Χόρτον γε.	Αμυλαζέα γε.	Λεύκωμα γε.	Χόρτον γε.	Αραβόσ. γε.	Αμυλαζέα γε.	Χόρτον γε.	Μήγμα γε.	Αμυλαζέα γε.
1—5	44	16	1	26	25	30	30	36	40
5—10	84	31	2	39	31	40	28	60	59
10—15	82	30	2	40	69	72	5	24	112
15—20	138	51	3	47	138	131	10	42	144
20—25	171	64	4	97	213	211	16	73	217
25—30	178	66	4	73	243	227	17	59	238
30—35	215	80	5	90	229	222	16	46	217
35—40	178	66	4	77	252	236	17	53	226
40—45	262	97	6	84	306	281	21	45	270
45—50	236	88	6	27	297	256	19	30	292
M.8.50	158,8	58,9	3,7	60,0	180,3	170,6	12,6	43,0	181,2
									162,0
									22,9

δων Β καὶ Γ καὶ παρατίθενται ἀντιστοίχως αἱ ἐπὶ πλέον καταναλωθεῖσαι ποσότητες εἰς ἀμυλαξίαν καὶ λεύκωμα, αἵτινες ὑπελογίσθησαν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τῶν συνολικῶν ποσῶν ἀμυλαξίας καὶ λευκώματος τῶν δμ. Β καὶ Γ, τῶν ἀντιστοίχων ποσῶν ἀμυλαξίας καὶ λευκώματος τοῦ χρότου τῆς μάρτυρος Α. Οὕτω αἱ ἐπιτευχθεῖσαι ἐπὶ πλέον τῆς μάρτυρος Α αὐξήσεις τῶν δμάδων Β καὶ Γ δύνανται νὰ ἐπιβαρυνθῶσι διὰ τῶν καταναλωθεισῶν ἐπὶ πλέον ἀμυλαξίῶν καὶ τοῦ πεπτοῦ καθαροῦ λευκώματος καὶ καθίσταται ἡ μεταξύ των σύγχρισις δυνατή.

Ἐκ τοῦ Πίνακος 10 ἔξαγεται ἐν πρώτοις ὅτι ἡ δμάς Β ὑπολείπεται τῆς δμάδος Γ κατὰ τὸ πρῶτον εἰκοσαήμερον τοῦ πειράματος (πλὴν μιᾶς ἔξαιρέσεως κατὰ τὴν πρώτην πενθημερίαν), πρᾶγμα ὅπερ συμβαδίζει πρὸς τὴν παρατηρουμένην μικροτέραν παρ' αὐτῆς κατανάλωσιν ἀραβοσίτου (Ιδε Πίν. 9), ὑπερτερεῖ δικαῖως τὴν δμ. Γ κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ πειράματος ἐπιτυγχάνουσα κατὰ τὴν 45ην ἡμέραν ὡς μέγιστον 45,87 χιλ. ἐπὶ πλέον τῶν ἐπιτευχθέντων ὑπὸ τῆς μάρτυρος, ἔναντι τῶν 32,01 χιλ. τῆς αὐτῆς περιόδου τῆς δμ. Γ ἡτοι περὶ τὰ 43,3 ο) ἐπὶ πλέον τῆς τελευταίας. Κατὰ τὸ τέρμα τοῦ πειράματος (μετὰ 5 ἡμέρας) ἡ ὑπὲρ τὴν μάρτυρα διαφορὰ ἐλαττοῦται εἰς 38,82 χιλ. διὰ τὴν δμ. Β καὶ 27,33 χιλ. διὰ τὴν δμ. Γ τῆς μεταξύ των σχέσεως παραμενούσης σχεδὸν τῆς αὐτῆς. Ἡ τελευταία αὕτη πτῶσις τῆς ὑπὲρ τὴν μάρτυρα αὐξήσεως τῶν δύο δμάδων, εἶναι προφανῆς ἐὰν ληφθῇ ὑπὸ δψιν ὅτι κατὰ τὰς ἀνὰ ἑκάστην αὐτοτελῆ πενθημερίαν αὐξήσεις ("Ιδε Πίν. 5, Γραφ. Παρ. II), ἡ δμάς μάρτυρς, παρουσιάζει κατὰ τὴν παραλληλον κάθοδον κατὰ τὰς 40 — 45 ἡμέρας, κατὰ τὴν 50ην μικρὸν αὐξῆσιν ἔναντι τῆς 45ης ἐνῶ αἱ λοιπαὶ Β καὶ Γ ἔξακολουθοῦν νὰ κατέρχωνται μὲ τὸν αὐτὸν γοργὸν ρυθμόν.

Ἐὰν ἡ πτῶσις αὕτη τῶν αὐξήσεων εἶναι, εἰς τὴν βαθμίδα ταύτην τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀμνῶν, συστηματική, ἢ εἶναι προσωρινὴ ὁφειλομένη εἰς μίαν τυχαίαν ἐλάττωσιν ἥτις βραδύτερον, ἐν ἣ περιπτώσει ἔξηκολούθει τὸ πείραμα, θά ἡδύνατο νὺν βελτιωθῆ ἡ καὶ νὰ ἀρθῆ (διότι ὁς. προανεφέρθη οἱ ἀμνοὶ παρουσίαζον συμπτώματα δυσφορίας λόγῳ τῆς ἀποτόμου ἀνυψώσεως τῆς θερμοκρασίας), δὲν δυνάμενα μετὰ βεβαιότητος ν' ἀποφανθῶμεν. Πάντως δικαῖως ἡ ἔξέλιξις τῶν διὰ τῶν συμπληρωματικῶν τροφῶν ἐπιτυγχανομένων ἐπὶ πλέον βαρῶν, φαίνεται νὰ συμφωνῇ γενικῶς μὲ τὴν τάσιν τῶν κτηνοτρόφων νὰ ἐτοιμάζωσι καὶ πωλῶσι τοὺς ἀμνούς των περὶ τὴν ἡλικίαν τῶν δύο μηνῶν (ἐνταῦθα 18 ἡμ.). εἰσόδου εἰς τὸ πείραμα + 45 τοῦ πειράματος = 63 ἡμ.), δεδομένου ἀλλως τε ὅτι, ὡς ἦδωμεν ἀμέσως κατωτέρω, τότε εἶναι καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῆς τροφῆς καλή.

Τὴν σχέσιν τῶν ἐπὶ πλέον τῆς μάρτυρος Α αὐξήσεων τῶν δμ. Β καὶ Γ πρὸς τὴν καταναλωθεῖσαν ἐπὶ πλέον ἀμυλαξίαν, δίδουσιν αἱ οἰκεῖαι στῆλαι τοῦ Πίνακος 10 εἰς ᾖς ὑπελογίσθησαν, μεν' ἑκάστην πενθημερίαν,

III 10. *At* ἐν πλεον τῆς μάρτυρος δμ. Αὐτῆσις εἰς ξάνθη βύρος καὶ αἱ ἐπὶ πλέον ταῦθης παρακληθεῖσαι ποστήνες εἰς ἀμυλαξίαν καὶ πεπτὸν καθαρὸν λεύκωμα τῶν δμ. B. καὶ Γ.

Ο μάς Β.		Ο μάς Γ.							
Ανθρώπινος έπι πλάστη της μερικής τυφώνας χλ.	Κατηγορίας πλέουν της μερικής άμυνσεως χλ.	Στοιχίζεται έκ της προτίχειας το χλ. ξ. βάρους άμυνσα	Ανθρώπινος έπι πλάστη της μάχης τυφώνας χλ.	Στοιχίζεται έκ της προτίχειας το χλ. ξ. βάρους άμυνσα	Κατηγορίας πλέουν της μάχης άμυνσα	Ανθρώπινος έπι πλάστη της μάχης τυφώνας χλ.	Στοιχίζεται έκ της προτίχειας το χλ. ξ. βάρους άμυνσα	Αποτίθηται πρόδος πα- ροχή, 1 χλ. βάρους άμυνσα	Στοιχίζεται έκ της προτίχειας το χλ. ξ. βάρους άμυνσα
1—5	3,43	1,72	0,14	0,501	2,64	4,40	2,94	2,87	0,48
1—10	5,88	2,74	0,24	0,466	2,45	4,09	6,59	6,17	1,20
1—15	11,17	7,99	0,64	0,688	3,62	6,03	14,51	14,39	2,67
1—20	12,58	17,32	1,41	1,377	7,24	12,07	15,87	24,01	4,48
1—25	26,12	34,99	2,81	1,340	7,15	11,75	25,11	40,52	7,36
1—30	33,04	54,29	4,28	1,643	8,64	14,40	36,80	58,15	10,46
1—35	31,92	71,34	5,62	2,235	11,76	19,60	30,56	71,54	13,14
1—40	37,93	91,67	7,21	2,417	12,71	21,18	30,31	87,77	16,17
1—45	45,87	113,71	8,98	2,460	13,05	21,91	32,01	104,15	19,39
1—50	38,82	135,96	10,58	3,450	18,15	30,25	27,33	123,12	23,03

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

αἱ ἀντιστοιχοῦσαι ποσότητες ἀμυλαξίας διὰ τὴν παραγωγὴν 1 χιλ. ζῶντος βάρους. Λόγῳ τῆς βαθμιαίας ἐλαττώσεως τῆς αὐξητικῆς ζωνότητος τῶν ἀμνῶν, σύνειναι φυσικῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς διμάδας ἡ ἀπαιτούμενη ποσότης ἀμυλαξίας διὰ τὴν παραγωγὴν 1 χιλ. ζῶντος βάρους καὶ ἐπομένως ἐλαττοῦται ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τῆς τροφῆς.

Οὕτω, περὶ τὰς τελευταίας πενθημερίας, ἀπητήθησαν εἰς τὴν δια. Β 2,4 — 2,5 — 3,4 — χιλ. ἀμυλαξίας, εἰς τὴν δια. Γ 2,9 — 3,2 — 4,50 διὰ τὴν παραγωγὴν ἐνὸς χιλ. ζῶντος βάρους.

Αἱ ἐκ τῆς βιβλιογραφίας δυνάμεναι νὰ συλλεγῶσι τιμαὶ τῶν διαφόρων συγγραφέων διαφέρουσιν ἥδη σημαντικῶς μεταξύ των, ἐπὶ πλέον δὲ δυσκόλως δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν πρὸς σύγκρισιν πρὸς τὰς ἡμετέρας διότι ἔχουσιν ἑκάστοτε ὑπολογισθῆ ἐπὶ διαφόρου βάσεως. Πάντως διὰ τὴν βαθμίδα ταύτην τῆς ἀναπτύξεως, θὰ ἐπορεπε τὰ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθέντα ποσὰ ἀμυλαξίας διὰ τὴν παραγωγὴν 1 χιλ. ζῶντος βάρους, νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑψηλά, καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῆς τροφῆς ἐπομένως δυστανόδυγας χαμηλή. Ἐπὶ παραδείγματι, αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρεσίων τῶν Frölich καὶ Lüthge (2) αἵτινες λαμβάνουσιν ὅπ' ὅφιν τὴν ἀπ' ἀρχῆς διατροφὴν δι' ὃ καὶ δύνανται καλλίτερον τῶν ἀλλων νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὰς ἡμετέρας, ἀνέρχονται κατὰ τὴν 60ην ἡμέραν τῆς ἡλικίας τῶν ἀμνῶν τῆς γερμανικῆς φυλῆς Merinofleischschaf εἰς 1.856 χιλ. ἀμυλαξίας, αἱ τοῦ Jantzon (9) (παρ' ἡμῶν ὑπολογιζόμεναι ἐκ τῶν ποσῶν τῶν θερμίδων ἃς δίδει ὁ συγγραφεὺς), μέχρι τῆς 79ης ἡμέρας εἰς περίπου 2.000 χιλ.

Τούναντίον αἱ τιμαὶ τῶν Vollerthun, (9) Maynorne (6) κ. ἄ. ὑπερβαίνουσι τὰ 2.800 χιλ. ἔχουσιν διμως ὑπολογισθῆ διὰ τὰς ἑκάστοτε βαθμίδας ἡλικιῶν καὶ οὐχὶ ἀπ' ἀρχῆς, ὥστε ἡ πρὸς σύγκρισιν χρησιμοποίησις των εἶναι ἀδύνατος.

Εἰς τὴν χειροτέραν χρησιμοποίησιν τῆς τροφῆς κατὰ τὸ ἡμέτερον πείρωμα, κυρίως δύο τινὰ δέον νὰ δεχθῶμεν διτι θὰ ἥδύναντο νὰ συντελέσωσι. Ἡ διάφορος ταχύτης ἀναπτύξεως — μικροτέρα πρωτιμότητης — τῆς ἡμετέρας ἀβελτιώτουρον φούντου φυλῆς, καὶ ἡ ὑπερβολική, ὑπὲρ τὰ κανονικὰ δρια, κατανάλωσις τῆς τροφῆς. Τὸ πρῶτον, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἡλικίας τῶν ἀμνῶν τοῦ πειράματος, μετρίαν θὰ ἥδύνατο νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν, δεδομένου διτι, ἀν ληφθῆ ὡς μέτρον πρωτιμότητος ἡ ταχύτης διπλασιασμοῦ τοῦ σωμ. βάρους, ἔχομεν τὰς ἔξης σχέσεις: Κατὰ τοὺς Frölich καὶ Lüthge (2) 5 ἑβδομάδων ἀμνοὶ Merinofleischschaf ζυγίζουν 10,8 χιλ. καὶ ἐπιτυγχάνουν εἰς ἡλικίαν 10 ἑβδομάδων 20,4 χιλ. ἦτοι αὐξάνουν εἰς 189%. Ἡ ἡμετέρα διμάς Β τὴν 4 ἑβδομάδα τῆς ἡλικίας της (18 ἡμ. ἐνάρξεως καὶ 10 τοῦ πειράματος) ἔζυγιζε 7,55 χιλ. τὴν δὲ 10ην ἑβδομ. 14,17 χιλ. ἦτοι ἡ νέήθη εἰς 187%, ἡ Γ τούναντίον εἰς 180,6%. Ὑπάρχει λοιπὸν καθυστέρησις κατὰ τὴν ταχύτητα ἀναπτύξεως τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἔναντι

τῆς Merinofleischschaf ἀλλ' οὐχὶ σημαντική, οὕτως ὥστε ἡ ὁς ἀνωτέρῳ χειροτέρᾳ χρησιμοπόλησις τῆς τροφῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν ἐκ ταύτης καὶ μόνης νὶ δικαιολογηθῆ. Πιθανώτερον φαίνεται ὅτι κατὰ κύριον λόγον ἐπέδρασε τὸ δεύτερον, δεδομένου ὅτι αἱ συμπληρωματικαὶ τροφαὶ ἐδίδοντο εἰς ἑλεύθερα ποσά. Πράγματι ἀν ληφθῆ ὑπὸ ὅψιν ἡ καταναλωθῆσα ἀμυλαξία εἰς τὰ διάφορα στάδια τοῦ πειράματος, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ποσὰ ἀτίνα θὰ ἔπειτε νὰ δίδωνται εἰς ἀμνοὺς σωματικοῦ βάρους ὡς οἱ τοῦ ἡμετέρου πειράματος κατὰ τὰ κανονικὰ σιτηρέσια τῶν Frölich καὶ Lüthge, (2) βλέπομεν ὅτι οἱ ἀμνοὶ τοῦ ἡμετέρου πειράματος τῶν ὅμ. Β καὶ Γ κατηνάλωσαν περισσοτέραν τοῦ κανονικοῦ τροφῆν:

Οὕτω ἡμερησίως καὶ κατὰ κεφαλήν :

[°] Αμνοὶ	[°] Απήτουν κατὰ	Κατηνάλωσαν
Ἡλικίας	Frölich - Lüthge	κατὰ τὸ πείραμα
εἰς ἑβδομ.	ἀμυλαξίας γραμμ.	ἀμυλαξίας γραμμ.
4	60	°Ομ. Β 40 °Ομ. Γ 59
6	120	» » 211 » » 201
8	165	» » 246 » » 206
10	235	» » 256 » » 246

"Ητοι κατὰ μ. δ κατηνάλωσαν: ἡ ὅμ. Β 28⁹/₁₀, ἡ ὅμ. Γ 23⁹/₁₀ ὑπὲρ τὸ κανονικὸν εἰς ἀμυλαξίαν. Δυστυχῶς ὅμως δὲν γνωρίζομεν τὰς ποσότητας τοῦ καταναλωθέντος γάλακτος διὰ νὰ δυνάμεθα μετ' ἀσφαλείας νὰ ἀποφανθῶμεν, διότι δὲν ἀποκλείεται τὸ θηλαζόμενον γάλα παρὰ τῶν ἀμνῶν τοῦ ἡμετέρου πειράματος, νὰ ἡτο διλιγάτερον τῶν ὑπὸ τῶν Frölich καὶ Lüthge διὰ τὰ ὡς ἄνω συμπληρωματικὰ σιτηρέσια προβλεπομένων ποσῶν.

"Η ὑπεροχὴ τῆς δμ. Β ἡτις ἐτράφη συμπληρωματικῶς διὰ τοῦ ενδρεῖαν ἀναλογίαν λευκώματος ἐμφανίζοντος ἀλεύρου ἀραβισίτου, ἔναντι τῆς δμ. Γ τραφείσης διὰ μίγματος τῆς αὐτῆς περίπου ἀμυλαξίας ἀλλὰ διπλασίας περιεκτικότητος εἰς λεύκωμα, εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς καλῆς ἡ μὴ χονσιμοποιήσεως τῆς τροφῆς καταφανῆς καθ' ἄπαντα τὰ στάδια τοῦ πειράματος καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον τρίτον αὐτοῦ. Οὕτω ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ ἀμυλαξίας διὰ τὴν παραγωγὴν ἐνδὸς χιλ. ξῶντος βάρους εἰς τὴν δμ. Γ τοῖς %, τῶν ἀντιστοίχων τῆς δμ. Β, θὰ ἔχωμεν τὴν χαρακτηριστικὴν κλίμακα τῆς οἰκείας στήλης του Πίν. 10 καθ' ἥν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πειράματος ἀπητήθη παρὰ τῆς δμ. Γ διπλασία ποσότης ἀμυλαξίας (=195—200%) ἔναντι τῆς Β. "Η διαφορὰ αὐτῇ σχεδὸν ἐκλείπει κατὰ τὴν 45ην ἡμέραν ἵνα ἀνέλθῃ τελικῶς, δι' ὀλόκληρον τὴν περίοδον τοῦ πειράματος εἰς 130,5%, ἔναντι τῶν τιμῶν τῆς Β. "Οχι μόνον λοιπὸν ἡ διαφορὰ τοῦ ἀραβισίτου παρουσίας μεγαλυτέραν ἀπόλυτον αὔξησιν (ἴδε προηγούμενα), ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καταναλώσεως τροφῆς κατὰ 30% περίπου

καλλιτέραν χρησιμοποίησιν αὐτῆς ἔναντι τῆς διὰ πλουσιωτέρας εἰς λεύκωμα τροφῆς διατραφέσης διμάδος.

Πάντως δὲν πρέπει νὰ λησμονῇθῇ ὅτι· ἡ ἀπρόβλεπτος καθυστέρησις τῆς διμ. Γ ἔναντι τῆς Β δὲν εἶναι στατιστικῶς ἔξησφαλισμένη (ἴδε Πίνακα 4) καὶ δύναται ἐπομένως, παρὰ τὴν συστηματικότητα ὑφ' ἥν ἐμφανίζεται, νὰ εἶναι τυχαία. Τυχαία δὲ διότι τυχὸν ἐπίδρασις δυσμενής (δηλητηρίασις) τῆς μεγαλυτέρας ποσότητος λευκώματος τοῦ σιτηρεσίου τῆς διμ. Γ δέον νὰ ἀποκλεισθῇ, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον εἰς τὰ κανονικὰ σιτηρέσια τῶν Frölich καὶ Lüthge, ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν ἡλικίαν των 4 ἑβδομ. εἰς τὴν συμπληρωματικὴν τροφὴν ἀναλογία λευκώματος 1: 7,4 στενούμενη μέχρι τῆς 10ης ἑβδομ. εἰς 1: 4,0. Οὕτε λίαν πιθανὴ φαίνεται ἡ ὑπόθεσις τῆς τυχὸν κατὰ πολὺ μεγαλυτέρας περιεκτικότητος τοῦ γάλακτος τῆς ὑπὸ πειραματισμὸν Ἑλληνικῆς φυλῆς εἰς λεύκωμα ἔναντι τοῦ τῆς Merinofleischschaf τῶν Frölich καὶ Lüthge (6,5%) οὕτως ὥστε νὰ αὐξάνεται ἐκ τοῦ γάλακτος ὑπερομέτρως ἡ ποσότης αὐτοῦ. Οὕτε τέλος δύναται ἡ ἀντίθεσις αὗτη νὰ δφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀνοργάνων ἀλάτων καὶ κυρίως ἀσβέστου καὶ φωσφορικοῦ δέξεος ὡς καὶ τὴν μεταξὺ τούτων ἀνισόρροπον σχέσιν ἡτις κέκτηται διὰ τὴν διατροφὴν μεγάλην σημασίαν, ίδια τῶν ἀναπτυσσομένων δργανισμῶν (7)(8). Καὶ τοῦτο διότι, ἀνεξαρτήτως τῶν συνολικῶν ποσῶν τὰ διποῖα δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν ὡς μὴ γνωρίζοντες τὴν καταναλωθεῖσαν ποσότητα καὶ σύνδεσιν τοῦ μητρικοῦ γάλακτος, ἡ διμὰς Γ κατηνάλωσε συμπληρωματικῶς εἰς ἄλιτα πράγματι μεγαλύτερα ποσά: κατὰ μέσον ὅσον καὶ πενθυμερίαν 135 γραμμ. ἀσβέστου καὶ 243 γραμμ. φωσφορικοῦ δέξεος ἔναντι τῶν 78 γραμμ. ἀσβέστου καὶ 167 φ. δέξεος τῆς διμάδος Β. Ἀλλὰ καὶ ἡ μεταξὺ ἀσβέστου καὶ φωσφορικοῦ δέξεος σχέσις, χωρὶς εἰς ἀμφοτέρας νὰ εἶναι ἴσορροπος, εἶναι εἰς τὴν διμάδα Γ (0,55) πάντως καλλιτέρα τῆς διμ. Β (0,47) ὥστε διπωσδήποτε, ἀπὸ ἀπόψεως ἀνοργάνων ἀλάτων, ἡ ὑστερότασα κατὰ τὴν ἀπόδοσιν διμὰς Γ, ενδίσκεται ὑπὸ καλλιτέρας τῆς Β συνθήκας.

Θὰ πρέπῃ λοιπόν, κατὰ μεγαλυτέραν πιθανότητα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀπρόβλεπτος καθυστέρησις τῆς διμ. Γ ἔναντι τῆς Β δφείλεται εἰς τυχαία περιστατικὰ ἄτινα δὲν ἥτο δυνατὸν νὰ διαπιστώσωμεν καὶ ἀποκλείσωμεν (ὡς π.χ. ἀνομοιογενῆς διανομὴ τῶν μητέρων τῶν διμ. ἀπὸ ἀπόψεως γαλακτοπαραγωγῆς, δεδομένου ὅτι κατ' αὐτὴν ἐστηρίχθημεν—ἀδυνατοῦντες νὰ πράξωμεν ἀλλως—εἰς τὰς πληροφορίας τοῦ ίδιοκτήτου τοῦ ποιμνίου). Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἔξετασθῇ εἰς μέλλοντα, ἀπολύτως ἀπαραίτητα, πειράματα ἄτινα ἥδη συνεχίζονται.

“Οσον ἀφορᾷ τὴν παρὰ τῶν τριῶν διμάδων παραχθεῖσαν ποιότητα κρέατος ὡς καὶ τὴν εἰς σφάγιον ἀπόδοσιν, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἔχωμεν παρατηρήσεις διότι δὲν ιδιοκτήτης τοῦ ποιμνίου, λόγῳ τῶν ἀσυμφόρων τι-

μάν χονδρικής πωλήσεως κατά τὴν ἐποχὴν τῆς λίξεως τοῦ πειράματος, ήναγκάσθη νὰ ἀναβάλῃ τὴν πώλησιν ἐπὶ μακρόν.

Πάντως καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει τύχη τῆς δεούσης μελέτης ἐν τῷ μέλλοντι.

**Δ'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΤΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥΤΩΝ ΑΥΞΗΣΕΩΝ.**

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τῶν συμπληρωματικῶν τροφῶν τοῦ πειράματος, ἐλάβομεν ὑπὸ δύψει τὰς μέσας τιμὰς τῆς ἀγορᾶς Θεσσαλονίκης, ἵδιά δὲ τὰς τιμὰς ἀγορῶν καὶ πωλήσεων κτηνοτροφιῶν τοῦ πρώτην Κτηνοτροφικοῦ Σταθμοῦ, νῦν Ἀγροκτήματος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίκης, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Βεβαίως αἱ τιμαὶ αὗται δύνανται νὰ μεταβάλωνται κατὰ πολὺ, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν, ἐποχῆς, ἀποστάσεως ἀπὸ τῶν ἀγορῶν κ. ο. κ. οὕτως ὡστε αἱ κατωτέρω διδόμεναι δὲν παριστῶσιν ἢ ἀπλῶς μίαν τῶν πλείστων δυνατῶν περιπτώσεων:

'Ελήφθησαν οὕτω:

- 1) Τὸ χόρτον (καλῆς ποιότητος) πρὸς δρχ. 2,50 ή δκᾶ = 1,95
τὸ χιλ. ἔνθα τὸ χιλ. ἀμυλαξίας = 5,25 δρχ.
- 2) Τὸ ἀλευρὸν ἀραβοσίτου πρὸς δρχ. 5,05 ή δκᾶ = 4,35 τὸ χιλ. ἔνθα τὸ χιλ. ἀμυλαξίας = 5,26 δρχ.
- 3) Ὁ λινοπλακοῦς πρὸς 5,50 δρχ. ή δκᾶ = 4,30 τὸ χιλ. ἔνθα τὸ χιλ. ἀμυλαξίας = 6,02 »
- 4) Ὁ σησαμοπλακοῦς πρὸς δρχ. 5,50 ή δκᾶ = 4,30 τὸ χιλ. ἔνθα τὸ χιλ. ἀμυλαξίας = 5,27 »
- 5) Τὸ μῆγμα Γ πρὸς δρχ. 5,53 ή δκᾶ = 4,32 τὸ χιλ. ἔνθα τὸ χιλ. ἀμυλαξίας = 5,37 »

Πολλαπλασιάζοντες τὰς τιμὰς τῶν χιλ. ἀμυλαξίας ἐπὶ τὰ ἀπαιτηθέντα χιλ. ἀμυλαξίας διὰ τὴν παραγωγὴν 1 χιλ. ζῶντος βάρους κατὰ τὰ ἀλληλοδιάδοχα στάδια τοῦ πειράματος εἰς τὰς δμ. Β καὶ Γ, λαμβάνομεν εἰς τὰς οἰκείας στήλας τοῦ Πίνακος 10γ τὴν ἐκ μόνης τῆς τροφῆς ἐπιβάρυνσιν τοῦ χιλ. ζῶντος βάρους εἰς ταύτας.

Ἐπίσης ὑπολογίζομεν εἰς ἰδιαιτέρας στήλας τοῦ Πίνακος 10, τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ χιλ. σφαγίου, θέτοντες ὡς συντελεστὴν τῆς εἰς σφάγιον ἀπόδοσεως 60%. ὃν θὰ ἔπειρε περίπου νὰ ἀναμένωμεν διὰ τοὺς ἐντόνως διατραφέντας ἀμινοὺς τῶν δμ. Β καὶ Γ.

'Εκ τῆς παραβολῆς τῶν τιμῶν τούτων πρὸς τὰς ἑκάστοτε τιμὰς χον-

¹ Οἱ ὑπολογισμὸι τῆς τιμῆς τοῦ χιλ. ἀμυλαξίας ἐν ἑκάστη τροφῇ ἐγένετο βάσει τῆς περικτικότητος της εἰς ἀμυλαξίαν καὶ μόνης, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπὸ δψιν ἰδιαιτέρως τὸ λεύκωμα.

δρικῆς πωλήσεως δυνάμειθα νὰ πιασακοὶ ουσθήσωμεν τὰ οίκονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς παχύνσεως ἀμνῶν ὅπο τὰς συνθήκας τοῦ πειράματος. Ὡς προφανές, συναντῶμεν ἐνταῦθα τὰς γνωστὰς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀλληλοδιαδόχων πενθημεριῶν δις καὶ τῶν διμάδων. Εἰς τὴν διμάδα Β στοιχίζει ἀπὸ ἀπόψεως καταγαλωθείσης τροφῆς τὸ χιλ. ζῶντος βάρους κατὰ τὸ τέρμα τοῦ πειράματος δοχ. 18,15γ ἀλλως 30,25 τὸ χιλ. σφαγίου. Ἡ ἐκ τῆς πιώσεως τῆς αὐξήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν πενθημερίαν δυσμενῆς ἐπίδρασις καθίσταται ἐνταῦθα ὑπέροπτε αἰσθητή, διπος καὶ εἰς τὴν διμάδα Γ, ἔνθα ἐστοίχισε τὸ χιλ. ζῶντος βάρους 24,23 δοχ. τὸ χιλ. σφαγίου 40,38 δοχ. ἐνῶ εἰς τὴν προηγούμενην πενθημερίαν, μέχρι τῆς διποίας ἡ αὐξησις ἐγένετο κανονικώτερον, αἱ τιμαὶ ἀνήρχοντο εἰς τὴν διμ. Β εἰς 13,05 δοχ. τὸ χιλ. ζῶντος βάρους καὶ 21,91 δοχ. τὸ χιλ. σφαγίου, εἰς τὴν διμ. Γ εἰς 17,51 τὸ χιλ. ζῶντος βάρους καὶ 29, 18 τὸ χιλ. σφαγίου.

Τελευτῶντες θὰ ἐπιτυμδμεν καὶ πάλιν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ δινωτέρω ἐργασία ἀποτελοῦσα μίαν πρώτην συμβολὴν ἐπὶ τοῦ πολυπλόκου ζητήματος τῆς διατροφῆς τῶν παχυνομένων ἀμνῶν παρ' ἡμῖν, μέλλει νὰ συνεχισθῇ διὰ νεωτέρων πειραμάτων.

ΠΕΡΙΛΗΞΙΣ

Ἡ ἀνὰ χεῖρας ἐργασία ἀποτελεῖ συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς παχύνσεως ἀμνῶν γάλακτος τῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν προβάτων. Συγκεκριμένως δὲ μελετῆ τὴν ἐπὶ 50 ἡμέρας πάχυνσιν ἀμνῶν ἡλικίας 3—4 ἑβδομάδων τῆς διμοιμάλλου (φούντου) πεδινῆς φυλῆς προβάτων τῆς Μακεδονίας ὅπο διαφέρουν συνθήκας διατροφῆς:

Α) διὰ γάλακτος καὶ χόρτου.

Β) διὰ γάλακτος χόρτου καὶ ἀλεύρου ἀραβοσίτου.

Γ) διὰ γάλακτος χόρτου καὶ μίγματος ἀλεύρου ἀραβοσίτου—λινοπλακοῦντος καὶ σησαμοπλακοῦντος (διπλασίας περιεκτικότητος εἰς λεύκωμα ἢ διαραβόσιτος).

Αἱ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιηθεῖσαι τρεῖς διμάδες (ἀποτελεσθεῖσαι ἐξ 24 ἀμνῶν ἐκάστη) παρουσίασαν τὰς ἔξῆς μέσας ἡμερησίας καὶ κατὰ κεφαλὴν αὐξήσεις :

ἡ διμὰς Α	ἔξ 122 γραμ.
-----------	--------------

ἡ διμὰς Β	ἔξ 155 »
-----------	----------

ἡ διμὰς Γ	ἔξ 145 »
-----------	----------

*Ἀπέδωσαν δηλ. ἐκ τῶν λαβιονσῶν πλούσιον συμπληρωματικὸν σιτηρέσιον ἡ μὲν διμὰς Β 27%, δὲ διμὰς Γ 19%. ἐπὶ πλέον τῆς μάρτυρος διμάδος Α, διπλασιάσασαι τὸ σωματικόν των βάρος τούλάχιστον 10 ἡμέρας ἐνωρίτερον ταύτης.

Ἡ ταχύτης αὐξήσεως ἥτο καὶ εἰς τὰς τρεῖς διμάδας μεγαλυτέρα περὶ τὸ μέσον τοῦ πειράματος ἡ τὴν ἔναρξιν καὶ τὸ τέρμα.

Ἡ ἀμυλαξία τῶν καταναλωθεισῶν συμπληρωματικῶν τροφῶν ἀνῆλθε κατὰ κεφαλὴν καὶ ὅμεραν εἰς τὴν διμάδα Α εἰς 59 γραμ. τὴν διμάδα Β εἰς 171 γραμ. τὴν διμάδα Γ εἰς 162 γραμ.

Ἡ ἀπατηθεῖσα δὲ ἐπὶ πλέον τῆς μάρτυρος ἀμυλαξία διὰ τὴν παραγωγὴν 1 χιλγ. ζῶντος βάρους, ἐκχυμάνθη εἰς τὴν διμάδα Β ἀπὸ 0,500 μέχρι 3,450 χιλγ. εἰς τὴν διμάδα Γ ἀπὸ 0,980 μέχρι 4,300 χιλ. ἥτο δηλ. εἰς τὴν διμάδα Γ κατὰ 30% ὑψηλοτέρα τῆς διμάδος Β.

Τὰ ποσὰ ταῦτα είναι ὑψηλά,—ἢ ἄλλως ἡ χρησιμοποίησις τῆς τροφῆς κακή,—, ἀφ' ἐνὸς λόγῳ τῆς μετρίας ταχύτητος αὐξήσεως τῆς φυλῆς τοῦ πειράματος, ἀφ' ἐτέρου λόγῳ τῆς πιθανῶς γενομένης σπατάλης εἰς τὴν κατανάλωσιν τῆς συμπληρωματικῆς τροφῆς, δεδομένου ὅτι αὕτη ἔχοργηγεντο ἐλευθέρως.

Ἡ, παρὰ τὰ ἀναμενόμενα, ὑπεροχὴ τῆς λαβούσης συμπληρωματικῶς μόνον ἀραβόσιτον διμ. Β ἔναντι τῆς διμ. Γ λαβούσης διπλασίαν ποσότητα λευκώματος, δέον νὰ θεωρηθῇ τικαιά καὶ νὰ τύχῃ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντος νεωτέρου ἐλέγχου εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος συνεχιζομένους πειραματισμούς.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. G o l f, Schafzucht, Handbuch der Landwirtschaft von Aeroboe-Hansen-Roemer, Bd. 5. Berlin 1929.
 2. F r ö l i c h - L ü t h g e, Die Mast von jungen Lämmern, die Förderung des Jugendwachstums und die Ausnützung der Fruchtbarkeit bei Schafen, Mitteilungen der D.L. G. Berlin 1931.
 3. R i c h t e r - F e r b e r - C h r z a s c z, Mastversuche zur Feststellung der zweckmässigen Futternorm für Merinofleisch-Lämmere, Züchtungskunde Bd. V, Göttingen 1930.
 4. R i c h t e r - H u n d t, Mastversuche mit säugenden Lämmern, Züchtungskunde, Bd. VIII, Göttingen 1933.
 5. B a u m g a r t, Intensive Lämmermast, Mitteilungen der D. L. G. Berlin 1931.
 6. M o s c o v i t s, Recherches récentes concernant la theorie et la pratique de l'angraissement des agneaux. Revue internationale d'Agriculture XXII Année, Rome 1931.
 7. M o l l g a a r d, Grundzüge der Ernährungsphysiologie der Hanstiere, Berlin 1931.
 8. L i n t z e l, «Die Mineralstoffe» Im III Bd. von Mangolds Handbuch der Ernährung und des Stoffwechsels der landw. Nutztiere, Berlin 1931.
 - 9 V ö l t z - K i r s c h. «Der Eiweiss stoffwechsel der landw. Nutztiere.» Im III Bd. von Mangolds Haubbuch der Ermährung und des Stoffwechsels der landw. Nutztiere. Berlin 1931.
-